Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 60. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 29-го БЕРЕЗНЯ 1986 | ЦЕНТІВ 25 CENTS | JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MARCH 29, 1986 No. 60. VOL. XCIII.

„...Лунають співи голосні, немов весняні води..."

ВІДКРИЛИ ОКРЕМЕ КОНТО ЗБІРКИ НА ОБОРОНУ ДЕМ'ЯНЮКА

Ню Йорк. — Як повідомляють з організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні, яка займається інтенсивно справою правної оборони Івана Дем'янюка, для вигоди українських громадян, що бажають допомогти фінансово, відкрито у кредитівці „Самопоміч" в Ню Йорку окреме конто. Конто має число 12441, а чеки слід виставляти на AHRU Legal Found.

Досі, як інформують з АОЛПУ зібрано вже на правну оборону Івана Дем'янюка 90,000 долярів і їх передано на видатки з цим зв'язані. Як відомо адвокат І. Дем'янюка Марк О'Коннор, перебуває тепер в Ізраїлі і працює над зібранням людей, які, як вже інформовано, стверджують, що „Іван Грізний" та Іван Дем'янюк це дві різні особи.

Дальша правна оборона І. Дем'янюка вимагатиме великих фондів, тому АОЛПУ просить українську громаду складати свої датки на цей фонд.

Після років розлуки донька поєдналась з матірю

Ст. Пітерсбург, Фла. — 48 років розлуки і чекання скінчилось у п'ятницю, 7-го березня ц.р., на міжнародному летовищі в Тампа, коли Анна Чепак нарешті з'єдналась із своєю донькою Ольгою Приймою, яка приїхала сюди із Совєтського Союзу.

Анна Чепак пробувала видістати свою доньку з „країни рад" від 1938 року. Сама виїхала з України в 1938 році до Ню Йорку, бо думала що звідсіль буде легше перевезти свою родину до Америки. Пляни її драстично змінились коли в 1938 році її мужа забрали до польського війська. Він згинув в 1939 році. Ольгу виховала бабуня в селі Чижів.

В інтерв'ю з місцевою газетою в Ст. Пітерсбургу, А. Чепак виявила, що по війні в 1950 році, вона почала знов домагатися дозволу, щоб сюди перевезти маму і доньку, але влада постійно відмовляла.

В 1963 році вдалось їй перевезти маму, яка померла в 1975 році. В 977 році Анна з другим своїм чоловіком переїхала з Лонг Айленду до Ст. Пітерсбургу. Впродовж років А. Чепак їздила в Україну, де відвідувала свою доньку. В часі останньої подорожі в 1984 році, Ольга дозволу ще не мала.

На саме Різдво 1985 року, А. Чепак в телефонічній розмові з донькою довідалась, що існує можливість переїзду. Вранці 6-го березня син Ольги потелефонував до А. Чепак з Москви та повідомив її, що мама врешті отримала дозвіл переїхати до Америки.

Приїхавши сюди 7-го березня, Ольга залишила в Совєтськім Союзі двох синів і двох внуків. І так на 48-му році свого життя, Ольга входить в нову його стадію.

Шість Округ УНСоюзу матимуть Річні збори

Джерзі Сити, Н. Дж. — З Організаційного Відділу УНСоюзу інформують, що в суботу, 5-го і неділю, 6-го квітня, ц.р., шість союзових Округ відбудуть свої Річні збори.

Чікагівська Округа, яка об'єднує 32 відділи, що нараховують біля 5,000 членів, відбуде свої збори в суботу, 5-го квітня, в залі Дому „Левів", при 2353 Чикаґо авеню. Початок нарад в год. 3-ій по полудні. Округу очолює Михайло Ольшанський. Головний Уряд під час нарад будуть репрезентувати: д-р Іван Флис, головний предсідник, д-р

(Закінчення на стор. 3)

Ходить Жучок по ялині

А Жучиха по долині.

Богдан Лепкий

І наче сон являється мені...

Ще й нині бачу церковцю стару
З дубових брусів, наче на картині,
Доріжка в'ється під гору,
Село лежить в долині.

І „Жучка" й „Зельмана" й „Воротаря",
І „Зайчика" й „Через попові лози",
Крізь пріру літ так чую я,
Неначе сміх крізь сльози.

І наче сон являються мені
Сільських дівчат веселі хороводи,
Лунають співи голосні,
Немов весняні води.

Не знаю, чи ще церковця стара
Стоїть, і чи гаґілок там співають,
Та на Великдень буду я
З тобою, Рідний Краю.

„Вілледж Войс" помістив відповіді на статтю про М. Лебедя

Джерзі Сити, Н. Дж. — Газета „Вілледж Войс" з 25-го березня 1986 року помістила в рубриці „Листи до редакції" два листи з критикою обширної статті-репортажу Джо Конасона з 11-го лютого 1986 р. п. н. „Ловіть нациста".

Перший лист пера проф. Володимира Бандери з Темпел університету у Філядельфії стверджує, що стаття Дж. Конасона є „жорстоким прикладом провокації і дезінформації" і він як родич Бандери, спростовує фальшиві інформації автора статті про. С. Бандеру і про це, що націоналісти коляборували з нацистами. Він теж пригадує факти, які автор не уважав за відповідне включити, що в німецькому конецтраційному таборі згинули два брати С. Бандери, як також, що самого С. Бандеру забив агент КҐБ. В. Бандера опрокидує також твердження Дж. Конасона, що „еміґранти із Східньої Европи розвинули жорстоку кампанію щоб знищити ОСІ".

Правдою є — пише В. Бандера у своєму листі до редакції — „що балтійські та українські спільноти протестують проти того, щоб ОСІ працювало на підставі матеріялів, доставлених КҐБ".

Другий лист є пера відомого знавця історії України XX сторіччя і автора книжки „Український націоналізм 1939-1945" Джана Армстронга. Він стверджує, що журналіст „Вілледж Войс", хоча цитує правильно із книжки „Український націоналізм", але витягає поодинокі цитати з контексту. Однак, науковець з притиском заявляє, що Дж. Конасон неправильно цитує уривки із телефонічної розмови з ним, зокрема коли йдеться про ствердження, що М. Лебідь вбивав інших українців які були суперниками його в ОУН". Дж. Армстронг запевняє, що як у своїй книжці, так і у розмові з Дж. Конасоном він заявив, що це оскарження залишилося без доказів, а М. Лебідь постійно його заперечує".

У відповідь на листи, „Вілледж Войс" рівночасно містить образливу репліку Дж. Конасона. Він відповідає, що Дж. Армстронга цитував вірно і хіба цей тепер жалує за свою щирість. Читачів відкликує до книжки Армстронга.

Проф. В. Бандері він відповідає що „нацистська ідеологія і коляборація з нею усіх елементів ОУН є історичним фактом, а не совєтською пропаґандою і українсько-американські провідники зробили б краще, якби не вибілювали підлої поведінки ОУН"

Також американський журналіст уважає, що убивство Степана Бандери не

(Закінчення на стор. 3)

ВЕЛИКОДНІ ПОНЕДІЛКИ

У Великодні понеділки Головна Канцелярія і В-во „Свобода" будуть закриті. В ці дні щоденник „Свобода" не друкуватиметься.

У СВІТІ

ДЕПАРТАМЕНТ ПРАЦІ повідомив, що споживчі ціни в лютому зменшилися на 0.4 відсотка в порівнянні з січневими. Це було перше місячне зменшення споживчих цін з грудня 1982 року і найбільше за останні 32 роки. Повідомлення Департаменту праці було з радістю зустрінуте в Білому Домі. „Ця новина поряд з повідомленням про те, що особисті прибутки американців зросли в лютому на 0.6 відсотка, означає, що американці заробляють більше і за зароблені гроші можуть купити більше", — сказав речник Білого Дому Леррі Спікс. Багато економістів вважають, що споживчі ціни зменшаться і в березні. В квітні і травні вони можуть залишитися без змін, а потім знову почнеться підвищення. Однак річна інфляція навряд чи перевищить 3 відсотки.

В САН ФРАНСИСКО почався суд над останнім членом шпигунської організації, яку очолював Джан Вокер, 46-річним Джеррі Вітвортом. В своїй промові прокуратор сказав, що ця шпигунська організація дістала від КҐБ понад один мільйон долярів, що є великою сумою. Прокуратор твердить, що Дж. Вітворт дістав за свої послуги 332,000 долярів. На суді, який займає біля двох місяців, виступить 350 свідків обвинувачення. Одні з них розкажуть про те, до яких секретів мав доступ радист Дж. Вітворт за 23 року служби при фльоті, інші підтвердять, що він витрачав значно більше грошей, ніж дозволяла йому його платня. Але головним свідком буде Джан Вокер, який обіцяв дати свідчення проти Вітворта, якщо до його сина Майкла буде примінена менша кара.

БІЛИЙ ДІМ оголосив про введення додаткових заходів безпеки і посилення охорони всіх американських об'єктів, які знаходяться за кордоном. На території ЗСА зміцнена охорона Білого Дому і особисто президента Роналда Реґена. Виділені додаткові охоронці для секретаря Департаменту військово-морської фльоти Джана Лімана і командуючого морськими операціями адмірала Джеймса Ваткінса. Ці заходи безпеки зв'язані з тим, що лівійський диктатор Муаммар Каддафі заявив, що в усі країни світу пішле смертників, щоб знущувати американців.

В АМЕРИЦІ

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ Америки і Індія підписали угоду про спільну боротьбу з розповсюдженням наркотиків. З американської сторони угоду підписав секретар Департаменту справедливости Едвин Міз, з індійської прем'єр-міністер Раджів Ґанді. В інтерв'ю після підписання угоди Е. Міз сказав, що ЗСА дадуть Індії технічне обладнання для поліції і митників, а також поділяться інформаціями про міжнародні злочинні організації.

ТЕПЕРІШНІ ҐАЇТСЬКІ речники зажадали від Бразилії видачі колишнього шефа поліції, на совісті якого є багато людських жертв, — говориться у листі до бразилійських чинників. Полковник Альберт П'єр, втік разом з ґаїтським диктатором Кльодом Дувальє і попросив Бразилію надати йому право політичного азилю в тій країні. Таке право він отримав, але це не звільняє його від злочинів, доконаних ним в Ґаїті. Бразилія не має договору з Ґаїті про видачу політичних втікачів, тому ця справа може затягнутись на роки, — кажуть спостерігачі.

НА ДУМКУ політичних спостерігачів Совєтський Союз починає вмішуватись у внутрішні справи Судану. Західні дипломати однозгідно заявили, що суданські просовєтські чинники вживали у боях проти повстанців совєтського типу літаки-бомбардувальники ТУ-22, пілотовані совєтськими вояками, які в характері „порадників" перебувають в тій країні. Бомбардувальники знищили одну з найбільших баз народно-визвольної армії Судану в районі міста Румбек.

СЕНАТ ПРОГОЛОСУВАВ ЗА УДІЛЕННЯМ ДОПОМОГИ ДЛЯ „КОНТРАС"

Вашінгтон. — У четвер ввечорі, 27-го березня ц.р., сенат голосами 53 до 47 проголосував за уділенням допомоги для нікараґунських антикомуністичних повстанців, або, як називає їх сам президент Роналд Реґен, „борців за свободу" в сумі 100 мільйонів долярів і тим самим залишив ще „живою" ідею зміни американської настанови по подій в Нікараґуа та можливости поновного голосування над цієї справою в Палаті Репрезентантів в половині квітня.

Лідер республіканської більшости в Сенаті сен. Роберт Дол потелефонував Президентові до Каліфорнії, де він тепер пребуває на коротких вакаціях, і передав йому добру вістку. Очевидно, Дол й інші республіканці в Сенаті надіялись на більше голосів у зв'язку з подіями в Центральній Америці, а головно порушенням кордону Гондурасу сандіністськими військовими відділами, але тільки 11 демократів голосували за уділенням допомоги і 42 республіканці, тоді коли 36 демократів і 11 республіканців-лібералів голосували проти. Одні і другі покликалися на заяву президента Р. Реґена, що Уряд ЗСА не даватиме повстанцям допомоги зброєю на протязі 90-ох днів, щоб таким чином дати можливість зменшити, або зліквідувати конфлікт шляхом переговорів, хоч серед законодавців починає переважати думка, що сандіністи, які повністю залежні від рішення совєтського Політбюра, не є здібні на власну ініціятиву в тій справі.

У Санта Барбара президент Р. Реґен заявив кореспондентам, що він „глибоко зворушений" і задоволений рішенням Сенату, яке запевнить борців за свободу в Нікараґуа і заприязнені із ЗСА держави в Центральній Америці, що ще не все втрачено. Президент звернувся також до членів Палати Репрезентантів, які голосували проти надання допомоги, щоб вони глибше передумали, перестудіювали і пригляну лись до подій в Центральній Америці, подій, які розвиваються не в користь ЗСА, а навіть становлять безпосередню загрозу для З'єднаних Стейтів Америки, бо до конфлікту замішаний Совєтський Союз, а його основною ціллю є поширити свої впливи, свою гетомонію на Центральну і взагалі Латинську Америку.

Плян Уряду ЗСА є дати для „контрас" 70 мільйонів допомоги зброєю і військовим вирядом, а 30 мільйонів невійськової допомоги, яка включає харчі, одяг, санітарні приладдя, автомобілі тощо.

Сенатор Джеймс Сассер, демократ з Теннесі, який був речником Демократичної партії у відповіді президентові Р. Реґенові після його промови до американського народу заявив, що властиво голосування було таке близьке, що його навіть не можна вважати перемогою Адміністрації, злядно її політики в Центральній Америці.

У Філіппінах наступили великі політичні зміни

Маніля, Філіппіни — Президент Філіппін Коразон Акіно проголосила заснування тимчасового уряду і розв'язала крайову леґіслятуру, тобто парлямент, який був обраний на підставі прийнятої в 1973 році конституції, що її схвалила асамблея під час тривання вийняткового стану в країні і під тиском тодішнього президента Філіппін Фердінанда Маркоса.

Така декларація дає їй, тобто президентові країни, фактично необмежену владу на певний період часу і можливість приспішити ліквідацію дотеперішньої державної структури, яку не можна зрушити а місця без цілковитого зірвання з цією системою і зміною конституції. Крім того теперішньому урядові дуже тяжко здійснювати чи висувати нові ініціятиви при наявності старого парляменту, який, до речі, прийняв підфальшовані президентські вибори за правду і проголосив Ф. Маркоса президентом країни.

Речник уряду Рене Саґюсаґ обережно повідомляє, що парляментарні вибори можуть відбутися вже в листопаді цього року і що над цією справою вже застановляється спеціяльна комісія назначена президентом К. Акіно і її найближчими дорадниками. Віцепрезидент Сальвадор Ляврель заявив, що найголовнішими перешкодами у праці теперішнього уряду є існуюча конституція й крайова леґіслятура і без їхньої зміни не можна буде позбутися системи маркоса у Філіппінах.

Новим досягненням уряду президента К. Акіно треба вважати також те, що лідери комуністичного руху спротиву заявили у вівторок, 24-го березня, про свою готовість говорити з її урядом про тимчасове а пізніше може й цілковите перемир'я у крайовому маштабі. Лідери комуністичних і скрайно-лівих партизанів дуже позитивно оцінили політичну тактику Акіно і заявили, що вони можливо погодяться на встановлення у Філіппінах демократичної системи з „людським обличчям", в якій були б забезпечені всі права розвитку і дії політичним угрупуванням та кожній людині.

Не зважаючи на те, що уряд К. Акіно не зайняв ще офіційного становища до цієї заяви комуністів, в урядових колах не сумніваються, що воно буде позитивним тимбільше, що вона сама закликала комуністів до переговорів і припинення війни проти її уряду.

Влаштовують доповідь про Тисячоліття

Трентон, Н.Дж. (О. Фараонів). — За ініціятивою 11-го Відділу СУА, Громадський комітет Трентону влаштовує наукове симпозіюм на тему „Тисячоліття Хрищення України та наше завдання", яке відбудеться тут в суботу, 12-го квітня ц.р., о год. 5-ій по полудні в авдиторії церкви св. Йосафата, при 1195 Дойц авеню.

Доповідь виголосить дослідник історії д-р Богдан Корчмарик.

ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ

Нюарк жертвує 150,000 дол.

Ірвінгтон, Н.Дж. (ІЯХ). — Тут відбулися звичайні Загальні збори Комітету Тисячоліття Хрищення Руси-України — Гарвардський Проєкт, Відділ Нюарк і околиця, на яких було стверджено, що завдяки зусиллям кількох громадян, при дуже інтенсивній допомозі жиючих на тій території членів Головного Ділового Комітету, Нюарк й околиця жертвували вже понад 150,000 дол. на здійснення Гарвардського Проєкту. Більш як половина цих пожертв вже вплачена, а решта буде незабаром зложена.

Управа (сидять, зліва): І. Я. Хамуляк, Є. Цяпка, З. Воробець, М. Цяпка, М. Робак, Б. Робак; (стоять зліва): Л. Пєх, В. Васічко, В. Шпирка, М. Завицький та І. Іванчук.

Богдан і Марія Робаки жертвували 25,000 дол., Щадниця „Тризуб" кредитівка „Самопоміч" та парафія св. Івана Хрестителя по 10,000. Решту включають дві пожертви по 25,000, як фундатори томів і менші або більші пожертви від 2,000 до 25 дол. разом мабуть біля 200 осіб. Імена двох фундаторів (разом 50,000 дол.) будуть на їхнє бажання подані пізніше.

До новообраної Управи були обрані: Михайло Цяпка, голова, Зеновія Воробець (28-ий Відділ СУА), заступник голови, дальше заступниками є: інж. Д. Демидюк (ТУІА), д-р Юрій Тритяк (Пласт), д-р Богдан Ворох (УЛТПА), Л. Пєх (ООЛ). Членами Управи були вибрані: Марія Робак, секретар, д-р Тарас Шеґедин, мгр Володимир Васічко, фінансовий, Володимир Псуй, Іван Іванчук, проф. М. Завицький, проф. А. Дзедзик, П. та П. Шпирка.

Контрольну комісію очолив мгр Ярослав Рак, а членами є Надія Біґун та д-р Роман Кравчук. До Управи в міру потреби можна буде кооптувати інших людей.

Збори пройшли в діловому дусі, присутній голова Головного Ділового Комітету д-р Степан Ворох давав вияснення і доповнення.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members, $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Діти як засіб пропаґанди

Безмежною є винахідливість московського КҐБ, коли йдеться про моральний розклад американського суспільства та притуплення його чуйности на загрозу „угроблення". Безмежною є також наївність широких мас американського суспільства, однаково як безмежною є жадоба „сенсації" американської преси, без крихітки критицизму. Від якого тижня вся американська преса з телячим захопленням розписується про 11-літнього „амбасадора миру", що його прислала до Америки Москва у постаті 11-літньої Каті Лічевої, яка роз'їздить тепер по Америці, де з парадою приймають її посадники п'ятьох великих міст. Вона завітала також до Вашінґтону. Прибула разом із своєю матір'ю, яка є найкращим ґарантом, що „імперіялісти" не переконають Катю, щоби вибрала свободу.

Ця ескапада 11-літньої московської школярки, яка, очевидячки, перейшла довгий і докладний вишкіл спецами від фабрикування таких пропаґандивних „показух", є формально ревізитою американської школярки Саманти Смит, яка їзила в 1983 році до СССР на запрошення тодішнього кремлівського диктатора Юрія Андропова, та яка, на жаль, згинула в минулому році разом із своїм батьком у летунській катастрофі над Америкою. Катя Лічева захоплена дивами Америки, що їй їх показують, але її навчили, щоб менше хвалили Америку, а більше говорила про мир, якого прагне Совєтський Союз. І американська преса повторяє геніяльний вислів Каті, що „коли б це залежало від дітей, то мир між Совєтським Союзом і Америкою був би закріплений на протязі однієї хвилини".

Немає таких засобів, яких КҐБ не хапався би, якщо ними можна б використовувати примітивізм думки широких кіл американського суспільства, яке хоч у масі віддане демократії — усе ще не має поняття, що таке большевизм і вірить у можливість „мирового договорення" з ним та „мирної співпраці і співіснування". Очевидно це злочин використовувати для цілей політичної пропаґанди шкільних малолітніх дітей, але в американській пресі покищо трудно дошукатися критичного голосу на адресу авторів і режисерів таких „миролюбних показух". А втім не можна присягнути, що всупереч інтенціям режисерів подорожі 11-літньої Каті в ролі „амбасадора миру", подорож до ЗСА не залишить в її душі спомину, який колись пізніше допоможе їй збагнути, що її використали, як пропаґандивного робота.

Веселих Свят!

М. Євшанський

УКРАЇНА І УКРАЇНЦІ В ДІЯСПОРІ

Коли йдеться про ставлення українського громадянства, розсіяного в різних країнах діяспори і яке здебільшого вже не належить до категорії політичних еміґрантів, а лише до т. зв. поселенців у неукраїнських країнах, то щодо них, оскільки вони ще не втратили зв'язків з українським національним життям, можна ствердити два вияви у відношенні до тих українців, які живуть тепер на батьківщині. Поперше, хіба всі українці в діяспорі вважають, що загал українців на батьківщині, а в кожному разі їх величезна більшість прагне визволитися з-під російсько-большевицької неволі і відновити свою цілком незалежну і правдиво суверенну державу. Подруге, українці в діяспорі вважають, що і їхнім обов'язком є допомагати визвольним прагненням їх поневолених братів на Україні, допомагати тими способами і в тих можливостях, які будуть стояти до їх розпорядимости.

Проте, якщо йдеться про погляди на те, як, з якою напругою, і в яких конкретних формах виявляються визвольні прагнення українців, що перебувають на батьківщині, то тут немає вже однозгідности серед українського громадянства в діяспорі. І це зрозуміло. Поперше тому, що ми не можемо перевірити і правильно устійнити настрої українського громадянства в Україні. Подруге, тому, що, як і в нас на поселеннях, так і в Україні, немає хіба однозгідности серед українців на батьківщині, бож таку однозгідність трудно мати у підневільних умовах життя, де неможлива ніяка вільна дискусія і відверте висловлювання думок на ті чи інші справи. А з другого боку, для нас було б дуже важливим таки устійнити або хоч приблизно уявити собі наставлення різних прошарків українського населення в самій Україні. Точно цього вчинити не можна. Але спробуймо хоч приблизно встановити картину почувань, прагнень і такої чи іншої дії наших братів на батьківщині. Для цього треба розбити українців на різні категорії, бо всіх звести до одного знаменника було б недоцільним і неправильним.

Перша категорія — це ті, які перебувають у підпіллі і які безкомпромісовою боротьбою, включно до збройного повстання, готові здобути повне визволення від російсько — большевицького поневолення. Є в нас думка, що таке підпілля в умовах терористичного окупаційного режиму існувати не може. Але ця думка, на наш погляд, неправильна, з тим одначе застереженням, що підпілля в нинішніх обставинах діяти, властиво, не може (не може нападати на совєтські інституції, робити атентати тощо, і не вважає за потрібне закликати до загальних революційних виступів, що їх було б криваво здушено, а ми звідціля не сміємо до чогось подібного закликати, бож ми, зрештою, і не маємо змоги орієнтуватися, як і що в тамошніх умовах можна і треба робити.

Друга категорія — це ті, яких тут називаємо дисидентами, які відкрито виступають в обороні національних і людських прав, домагаються додержування параграфів совєтських конституцій і покращання умов життя в совєтській дійсності, ідучи навіть інколи до вимоги виступу совєтської України з СССР. Цих дисидентів жорстоко переслідують, ув'язнюють, кидають у концентраційні табори і присуджують на заслання. Їхні виступи в межах, здавалось би обов'язуючого права, не охоронять їх від жорстоких переслідувань.

Треті — це так би мовити, потенційні підпільники або потенційні дисиденти. Вони себе до цієї пори не виявили, але вони, становлять собою може найчисленнішу категорію потенційних борців за визволення. За ними шукають КҐБ і вони теж живуть під постійною загрозою репресій. До цієї категорії треба, либонь, зараxувати тих, які належать до Церков у катакомбах, насамперед до Української Католицької Церкви в Галичині, яка таки існує і діє особливо в Західній Україні.

Четверта категорія — це „невитривалі" або байдужі, які пристосовуються до умов життя і які не діють активно проти окупаційного режиму. Але серед цієї категорії, існування якої зумовлене людськими обставинами (потреба „якось" жити"), є, очевидно, такі, які можуть прилучитися до попередніх трьох категорій, збільшуючи таким чином міць активних борців за визволення.

П'ята категорія — це вислужники перед режимом, які вважають, що без підпорядкування вимогам режиму вони не зможуть зробити жадної кар'єри і що їх життя буде дуже утруднене без отого, власне, вислужування. Але і в цій категорії є певні нюанси: одні можуть при певних обставинах прилучитися навіть до борців за визволення, інші піти ще далі у своєму вислужництві, переходячи до категорії злісних вислужників.

Остання категорія — це злісні вислужники, які не тільки зв'язали себе з окупаційним режимом, але й беруть активну участь в репресіях проти загалу українців, яких запідозрюваться у спротиві проти режиму. Вони, звичайно, будуть до кінця вірою і правдою слу-

(Закінчення на стор. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про одні великодні дзвони

Минулого тижня поспитав нас один з недавноприбулих наших земляків коли ми тут постимо: чи в середу і п'ятницю чи також і в понеділок. Ми маючи на думці Великий тиждень, який саме зближався, почали вияснити про теперішні вимоги і щойно тоді показалося, що наш земляк питався про перший тиждень Великодного посту за старим календарем, а ми говорили про новий.

У цьому році є виїмково велика різниця у відстані часу в святкуваннях Великодня — коли ми „новокалендарники" будемо співати „Христос Воскрес" та звучатимуть у нас великодні дзвони, численні наші друзі та навіть частини родин щойно розпочинають перші тижні великого посту.

І саме це, як і розмова із нашим земляком, який ще ніяк не може зрозуміти нашого календарного поділу, примусили нас застановитися над курйозом, що панує у нашій громаді.

Ми списуємо гори паперу, проводимо десятки годин на засіданнях і розмовах над об'єднанням нашої спільноти в ЗСА — постійно відкликуємося на пісню „Боже нам єдність подай", а рівночасно зовсім спокійно приймаємо це, що вже від довгого часу ми розділені різними календарями, а не лише віровизнанням і що наші два найбільші річні свята - Різдво і Великдень, святкуємо поділено так далеко, що навіть родини не засідають в той сам час до святкового стола та не йдуть в цей сам час до церкви на відправи.

Чи цей поділ, який прийшов таки тут на землі Вашінґтона в останніх десятиріччях не є найбільше болючий і прикрий? Бож коли різниці поглядів на політичні проблеми можуть існувати та й існують серед вільнодумаючих людей, але вони нікому не перешкоджають і рідко трапляються в одній родині. А якщо навіть вони існують, то не розділяють вони родин, так як може розділити святкування найбільших християнських свят у двох різних порах.

А чи задумався хтось над тим, як важко пояснити дітям цей поділ, наприклад, чому в одній церкві тепер святкують Великдень, а в — другій, у віддалі 50 миль, будуть святкувати щойно у першу неділю травня.

А як пояснити молоді цю гіпокризію, як тепер згадуємо і пишемо зі сантиментом про „наш Великдень в Україні", коли напевно в Україні ніхто і не думає про Великдень, а згадує хіба початок Великого посту?

Але не шукаймо далеко — навіть тут у нашій редакційній кімнаті ми календарно поділені і треба добре вважати, щоб не побажати „Веселих Свят" тим, які ще довго не будуть святкувати.

Чи впливає це на релігійні почування і святкові настрої? Чи допомагає воно продовжати так близьку нам і дорогу традицію „Українського Великодня" з його церковними відправами, Воскресною утренею і гаґілками?

Чи впливає це на те, щоб наш зворушливий привіт, якого не мають інші народи „Христос Воскрес — Воістину Воскрес" на забувся у молодших поколіннях, які у висліді різного святкування тратять зовсім настрій „нашого" Великодня?

Тому, коли так часто тепер згадуємо нашу релігійну пісню „Боже нам єдність подай", може треба нам молити Бога про єдність перше у наших релігійних святкуваннях, а відтак у громаді. І може треба молити Бога, щоб таки одні нам грали великодні дзвони радісну пісню „Христос Воскрес".

О—КА

Михайло Кучер

УКРАЇНА І ВІЙНА В АФГАНІСТАНІ

Оборона України, Сибіру і Казахстану в Афганістані — так говорить совєтська пропаґанда. Чому власне Україну вибрано для „оборони", не зовсім зрозуміло. Виходить, що Афганістан якось загрозив Україні. Війна в Афганістані вже провадиться сім років. Окупаційна армія в совєтській пропаґанді називається такою, яка „виконує інтернаціональні обов'язки обмеженим контингентом війська".

Досі в СССР писали інакше, пояснюючи, чому червона армія опинилася в Афганістані. Це „гість", мовляв, якого запрошено. Запросив афганський червоний маріонетковий уряд для оборони країни перед американським імперіялізмом. Коли прийшов до влади Горбачов, — словник пропаґанди змінився. Зокрема телевізія дає образки життя совєтської армії в Афганістані, показує приготування до бою, але самої війни не показує.

Брехати совєтській пропаґанді і закривати криваву дійсність в Афганістані все трудніше. Сотні тисяч вояків були в Афганістані, відбули там свій час і повернулися додому. Вони бачили дійсність і оповідають про неї. Вояк, що повернувся з Афганістану, не відчував себе „запрошеним гостем". Господарі гостей, звичайно не вбивають і гості приходять неозброєні. Треба знайти інше пояснення брутальній аґресії. Вже не говориться про те, що червона армія тільки бороняться. Все частіше на телевізії показують наступальні дії, танки, літаки, які обстрілюють афганські села. Пропаґанда вже не говорить про афганський уряд, ані про нарід. Війна в Афганістані — це „патріотичний обов'язок щодо батьківщини", себто СССР. Вже не показують, як совєтський лікар допомагає вагітній жінці, чоловіка якої вбили совєтські вояки. Тепер пропаґанда говорить про героїзм окремих вояків, які гинуть в обороні свого командира, або товаришів, що відступають. Такі герої не здаються в полон. Вони, звичайно, відстрілюються до останнього набою й кінчають життя самогубством. При тому згадується Друга світова війна і совєтські вояки як „освободителі".

Ось виняток з кореспонденції в „Комсомольській Правді" під заголовком, „Чому мій родич опинився в Афганістані". „Наша країна (СССР) має довгий кордон з Афганістаном. В самому Афганістані відбуваються дуже важливі події із стратеґічного боку. Щоправда, Україна розташована далеко від Афганістану, але вона „невіддільна частина нашої батьківщини". Тому „наші хоробрі вояки, виконуючи патріотичний обов'язок, боронять Україну, Сибір і Казахстан. В Афганістані відбувались (перед війною) важливі події, які впливали на нашу стратегію. Тому совєтські вояки мали право і обов'язок увійти до Афганістану в обороні України, Сибіру і Казахстану" (!)

Вже минув той час, коли совєтська армія в „Афганістані давала поміч „загроженому західнім імперіялістом народові". Справа вже йде про безпеку Совєтського Союзу і України. (!)

„Звичайна" совєтська людина не вірить божевільним вибрикам совєтської пропаґанди. В СССР відбуваються демонстрації жінок, одягнених у все чорне, з гаслом — „Верніть нам наших синів". Дезертирство з рядів армії все побільшується. Відомий став на Заході несамовитий випадок, який трапився в Ленінґраді. Воєнний інвалід афганської війни минув чергу за квитком на потяг і показав касирові леґітимацію інваліда та просив квиток без черги. Розлючений касир жбурнув (!) інвалідові леґітимацію і заричав: „яке право маєш, нещасне щеня (дослівно) вживати таку леґітимацію. Що ти знаєш про війну?"

Останнім часом у Афганістані арештовано чотирьох генералів афганської армії за співпрацю з повстанцями.

Москва, очевидно, не боронить „безпеки України" перед афганською „загрозою", але має намір опанувати район Індійського океану.

Свого часу Редіярд Кіплінґ написав вірш „Молодий британський вояк". У вірші дає таку пораду: „Якщо буде лежати ранений на афганській землі і побачиш афганських жінок, які йдуть добити тебе, стріль собі в голову, щоб померти як воїн".

У російській пресі за кордоном була фотографія документу комсомольця Юрія Боровика, мабуть українця. Народився він у 1959 році в Алма-Аті, Казахстан. Вбито його в Афганістані 1980 року. Тепер на земній кулі маємо дві війни: одна — поміж Іраком та Іраном, і друга — совєтсько-московська війна в Афганістані з афганським народом, який не хоче іти в совєтську неволю.

Недавно совєтська преса видрукувала репортажі про те, як афганське населення вітає совєтські танки та обкидає їх квітами; як афганські дівчата цілують совєтських вояків; як радіють робітники та інтеліґенція.

У „Правді" був видрукований репортаж совєтсько-

(Закінчення на стор. 4)

Наталія Лівицька-Холодна

Христос Воскрес!

Й одежа Його біла, як сніг.
Був вид Його, як блискавиця.
Євангелія від св. Матфея

I.

Побожно звеличали день суботній,
А вдосвіта зібрались і пішли,
І пахощі і миро понесли
На місце страти, де був гріб Господній.
Укривши лиця в сутінки скорботні,
Одним лиш заклопотані були:
Хто б камінь їм важенний відвалив,
Щоб тіло намастити ще сьогодні.
Прийшли і ангели вгледіли: Його нема.
В печері пустка і вступилась тьма,
Бо янгол білий в головах вартує.
— Не бійтеся! — він радісно сказав. —
Господь шле через мене вість благую,
Що Син Його сю ніч із мертвих встав.

II.

І приголомшені не пойняли
Спочатку віри дивній новині цій
І в темряві шукати почали
Того, хто тут лежав у плащаниці.

І вздріли враз: на камені скали
Стояв стрункий, мов лезо блискавиці,
В світанні сяйнім вічної хвали.
А схід яскрів за ним у багряниці.

Була ж і Магдалина в тім гурті,
І Він озвався лагідно до неї:
— Не плач, Маріє, й сповісти братів,
Що випереджу їх у Галілеї.
Тоді ж відкрились очі у сліпих:
Ось смерть подолано і змито гріх.

III.

Пішли жінки і стали промовляти
До учнів Господа й до інших всіх,
Та їм здалась непевна новина, та
Й не прийнято за правду свідчень тих.

І вдягнений у подорожні шати
Ісус з'явився й став посеред них.
Розкрив їх розум і почав навчати,
Як це робив за днів своїх земних:
— Чого стривожились? — сказав. — Мене,
Не духа бачите, живий я знову,
Хай віра в душах кволих спалахне,
Бо справдилось пророків віще слово
Й закон Мойсеїв. Волею небес
Ідіть і свідчіть скрізь:
Христос Воскрес!

Галактіон Чіпка

СПОВІДЬ*

Сільська дерев'яна церковця тонула ціла в сумерку весняного вечора. Перед головним престолом блимала лямпадка, а її мерехтливе світло скакало то тут то там, роз'яснюючи старе золото ікон на іконостасі. Тиша лежала в храмі, тільки десь по темних кутках шелестіли молитви богомольців. Великодня сповідь добігала до кінця, а старенький священик сидів у сповідальниці вже тільки тому, що було сказане: до восьмої.

Але ось почув священик несміливу ходу, виглянув і побачив людину ніби зі свого села, ніби ні, ніби знайому, ніби зовсім незнану. Незнайомець станув перед сповідальницею і нерішуче переступав з ноги на ногу, пoмняв трохи шапку, кашельнув і почухався в потилицю.

— Ви може до сповіді? — спитав лагідно священик.

— Так... хотів би... Власне... — відповів незнайомець.

— То прошу.

І незнайомець приступив до віконця.

— Коли ти, сину, останній раз сповідався?

— В 1920 році.

— Ох, то давно! А коли ж ти роджений?

— Не знаю.

— Не знаєш?! А коли ти хрищений?

— За Володимира Великого.

— А як тобі на ім'я?

— Українець.

— Які ж гріхи маєш на совісті?

— Великі, отче духовний. Самі великі. Перший гріх, це наївність.

— Що, що?

— Наївність. Вірив у все, що хто не наблеяв, а не вірив у факти. На чутках готовий був будувати політичну концепцію і через чутки міняти політичний плян.

— Тяжкий гріх, сину, дуже тяжкий. А коли почав так грішити?

— Ох вже дуже давно.

— А як часто?

— Щораз!

— Недобре, брате. Ти не тільки грішник, а ще й грішник-рецедивіст. Не вчить тебе нічого досвід, історія.

— Я назад не оглядаюся, а історії не студіюю.

— Чому?

— Бо мені здається, що вже все знаю і на всім розуміюся.

— Ах, така енциклоподія на двох ногах. Так, так! Це часто в нас багато люди знають, а дуже мало вміють. І всі всіх хочуть усього вчити... Але ще що?

— Не шанував традиції...

— Так, уважав її за непотрібну. Бо не знав її, сину, добре і не цінив її сили. Хапався за нове як за спасіння...

— Правда отче... І уважав, що щойно від мене починається правдива Україна.

— А до того часу — все що було, то ніщо?

— Так.

— А ще який гріх?

— Був чемний тільки до чужих. Зі своїми зовсім інакше.

— Розумію. Уважав, що своїх можна ображати. Правда, сину, воно багато безпечніше, але чи почесніше?!

— Був прокурором нашого життя, тоді як сусіди були адвокатами свого.

— Очевидно! Вишукував кожну плямку, а ясних місць не бачив?

— Уважав, що ясні місця річ зовсім нормальна.

— Ні, сину, нормальні і темні плями, бо люди людьми. Але не треба їх перебільшувати, так як у нас діється. Хоч не можна їх зовсім закривати, так як це деінде діється... А ще що?

— Був зарозумілий.

— На все. На свій розум...

— Знаючи про свої хиби, які ти перед хвилиною тут вичислив?

— На своє значення. На свою платню, коли мені її підвищили...

— Сину! Значення, платня. Чи це все таке певне?! Без огляду на те, чи є збірні контракти чи їх нема? Подумай, навіть перед Святішим Отцем, коли його виберуть, палять мичку прядива і кажуть: „Сік трансіт ґльорія мунді". А що ж казати про звичайну людину.

— Вибачте, отче, але я не є така собі звичайна людина. Я маю свої заслуги, я собою щось представляю...

— Представляєш передовсім непоправного грішника. Тепер я тобі розгрішення не дам. Прийдеш на другий рік, але мусиш хоч трохи за той час поправитись.

Від сповідальниці відірвалася сіра постать і поплила в найтемніший куток церкви. За хвилину чути було як незнайомець щиро гатився в груди: „Бо-о-же, милостив будь мені грішному".

Видно щиро постановляв, але чи твердо дотримає постанови?!

Чи найбільший його гріх, про який забув казати, про перевагу серця над холодним розумом — дозволить йому на те?

На другий рік побачимо!

• Цей репортаж був вперше опублікований в газеті „Діло" у Львові 9-го квітня 1939 року.

Центральне Бюро Українських Подруж „МЕТА"

при 700 Cedar Rd., Philadelphia, Pa. 19111

вітає

З ХРИСТОВИМ ВОСКРЕСІННЯМ

Ієрархів Українських Церков, Українські Установи, Товариства, Організації, наших Клієнтів і все Українське Громадянство,

дякує за співпрацю й прохає підтримки на майбутнє.

ЗАРЯД БЮРА:

УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР

125

1661-1966

Українська Вільна Академія Наук у США

Серія викладів: Профілі видатних представників української академічної традиції в Києві

ДМИТРО БАГАЛІЙ (1857-1932)

Доповідач: Анна Процик

Субота, 5-го квітня 1986 року, о 2-ій год. дня

Велика заля Академії — Українська Вільна Академія Наук у США

206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025

З'ЇЗД ГІМНАЗІЇ

АШАФЕНБУРҐ

ASCHAFFENBURG

31 травня — 1 червня 1986 р.

на СОЮЗІВЦІ, Керґонксон, Н. Й.

На загальне бажання, місце з'їзду змінено на СОЮЗІВКУ.

Просимо замовляти кімнати безпосередньо в Управі Союзівки, тел.: 914-626-5641, а свою участь зголошувати неґайно до Організаційного Комітету:

	або	
Галина Минаєва-Андреадіс 11904 Rivershore Drive Dunkirk, Md. 20759 Tel.: 301-257-7616 по 6-ій год. веч.	Анна Дідур-Гаврилюк 900 La Grande Road Silver Spring, Md. 20903 Tel.: 301-445-1456	Ольга Надозірна-Корж 4201 Harcourt Road Baltimore, Md., 21214 301-254-1741 по 6-ій год. веч.

Пласт — Організація Української Молоді

Окружна Таборова Комісія

„ПИСАНИЙ КАМІНЬ" біля Клівленду, Огайо

повідомляє, що слідуючі

ПЛАСТОВІ ТАБОРИ

відбудуться на „ПИСАНОМУ КАМЕНІ"

від 5-го липня до 26-го липня 1986 року

ТАБІР для УЛАДУ ПЛ. ЮНАЧОК • ТАБІР для УЛАДУ ПЛ. ЮНАКІВ

ТАБІР для УЛАДУ ПЛ. НОВАЧОК • ТАБІР для УЛАДУ ПЛ. НОВАКІВ

Адреса оселі:

Camp Plast, 17030 Shedd Road, Middlefield, Ohio 44062

Оплата за 3-тижневий побут на таборі враз з адміністративною оплатою і оплатами за прогулки поза оселю виносить 225.00 долярів. Для учасників таборів більше як один з одної родини є передбачені знижки.

Зголошення враз з адміністраційною оплатою у висоті 10.00 дол. просимо пересилати через місцеві Пластові Станиці до дня 10 червня 1986 р. на адресу:

MR. EWHEN NEBESH

1949 Pleasant Valley Road, Parma, Ohio 44134. Tel.: (216) 886-6112

НЕ ЗВАЖАЮЧИ на „мирні" і „роззброєневі" заклики совєтського лідера Михаіла Горбачова, Совєтський Союз продовжує модернізувати свої збройні сили прискореним темпом. Деякі модернізаційні заходи СССР загрожують також безпеці ЗСА і їхніх альянтів в Европі. Речники Пентаґону заявляють, що совєти замінили майже на всіх вистрільнях ракети типу СС-20 іншими ракетами типу СС-25, які є більш технологічно удосконалені і мають більшу бойову силу. Крім того Москва розбудувала декілька додаткових вистрільних ракетних гнізд у Східній Німеччині і Чехо-Словаччині і збільшила доставу ракет різного типу до згаданих сателітних країн. Американські військові спеціялісти і розвідка думають, що СССР працює тепер поспішно над новою пересувною ракетою, яка має бути готова до вжитку вже в кінці цього року.

ВЕРХОВНИЙ СУД рішив, що військовики ЗСА не повинні носити релігійних познак на видних місцях. Це рішення запало у справі летунського капітана, який хотів носити ярмулку під час служби. Тим рішенням Верховний Суд дав перевагу військовій дисципліні над свободою релігії.

Шість...

(Закінчення зі стор. 1)

Мирон Куропась, заступник головного предсідника, Ґльорія Пашен, заступниця головного предсідника, інж. Анатолій Дорошенко, головний контролер, і Гелен Олек-Скат, головна радна.

Рочестерська Округа, яку очолює головний радний Володимир Гавриляк, а почесним головою є Константин Шевчук, матиме свої збори в суботу, 5-го квітня, в залі Українського Народного Дому, при 831 Джозеф авеню. Початок нарад назначено на год. 4-ту по полудні. Головний Уряд під час нарад будуть репрезентувати Степан Гавриш, головний організатор, і Володимир Гавриляк, головний радний.

Округа Твердого Вугілля — Шамоків, яка об'єднує 17 Відділів, що нараховують понад 2,000 членів, відбуде Річні збори в неділю, 6-го квітня, о год. 2-й по полудні в Скрефорд мотелі при дорогах 309-54 в Гомтавн, Па. Округу очолює Тимко Бутрей, а почесним головою є заслужений союзовий діяч Йосиф Сидор. Екзекутивний Комітет під час нарад буде репрезентувати д-р Іван Флис, головний предсідник УНСоюзу.

Ню Гейвейська Округа, яку очолює д-р Михайло Снігурович, а почесним головою є відомий союзовий діяч проф. Іван Телюк, буде мати збори в неділю, 6-го квітня, в залі Українського Народного Дому, при 961 Ветерсфілд авеню, Гартфорд. Конн., о год. 2.30 по полудні. Екзекутивний Комітет під час нарад буде репрезентувати Уляна Дячук, головний касир.

Округа Ютика — Сиракюзи буде мати свої збори в неділю, 6-го квітня, в залі Українського Народного Дому, при 1317 Вест Фаєтте вул. в Сиракюзах. Початок нарад назначено на год. 1-шу по полудні. Округу, яка об'єднує 14 відділів, що нараховуют 1,700 членів, очолює Іван Чопко, а почесним головою є почесний член Головного Уряду Володимир Запаранюк. Під час нарад Екзекутивний Комітет буде репрезентувати Степан Гавриш, головний організатор.

Також в неділю, 6-го квітня, буде мати свої збори Олбанська Округа, яку очолює Павло Шевчук. Наради відбудуться о годині 3-ій по полудні в залі Українського Клюбу, при 402 25-та вул., Вотервліт, Н.Й. Головний Уряд під час нарад буде заступати Володимир Квас, головний радний.

Під час нарад у згаданих Округах в першу чергу будуть звіти членів Управ та Контрольних комісій, дискусії над звітами, а відтак вибір керівних органів на біжучий рік. Участь в нарадах згаданих Округ повинні взяти всі відділові урядовці і обов'язково обрані делегати на 31-шу Конвенцію Союзу.

Члени Головного Уряду у своїх доповідях будуть інформувати присутніх про всі ділянки проведеної праці Союзу в минулому передконвенційному році. При тому поінформують присутніх про загальний плян праці на біжучий рік, як також заторкнуть справу підготови до 31-ої Конвенції, яка відбудеться в травні в Дітройті.

Дуже важливою справою під час нарад буде обговорення та схвалення організаційного пляну праці в передконвенційну часі, а саме придбання 1,500 нових членів до 31-ої Конвенції. Ця мета буде осягнена лише тоді, коли всі делегати по своїй можності придбають по кілька нових членів.

Нововобрані управи Округ також будуть радити над пляном відбуття Союзових Днів чи інших імпрез, щоб виказати братську діяльність, яка є зараз дуже важливою для братських союзів.

ЮВІЛЕЙ 50-РІЧЧЯ

Валентина Мороза

відбудеться

в неділю, 20-го квітня 1986 року

в Українському Народному Домі в Торонто

191 Lippincott, Торонто, Канада

У ПРОГРАМІ:

1. Літературний вечір — год. 3:30 по пол.
2. Вечеря-бенкет — год. 6:30 веч.
3. Неформально — товариське дозвілля — по вечері

Вступ на літературний вечір — 6 дол. Вступ на вечерю-бенкет — 30 дол. (або 50 дол. від пари). Квиток на вечерю-бенкет є автоматично вступом на літературний вечір.

Квитки: в АРКА і ВЕСТ-АРКА (Торонто), а також на замовлення, на адресу:

VERA MOROZ

23 Armadale Ave., Toronto, Ont. M6S 3W7, Canada

(До замовлення додайте чек на відповідну суму)

Деталі телефоном — 416-767-6862

В Чикаґо відбудеться виставка творів Т. Вирсти

Чикаґо. — В днях 11-12-13-го квітня ц.р., відбудеться заходами 29-го Відділу Союзу Українок Америки виставка образів Темістокля Вирсти, українського мистця з Парижа.

Відкриття виставки відбудеться в п'ятницю, 1-го квітня в год. 8.-ій вечора, в Домі Сеньйорів, при 2355 Вест Чикаґо авеню. В суботу, 12-го квітня, тамже о год. 7.30 вечора маестро Вирста матиме доповідь, ілюстровану прозірками, про українських мистців у Франції.

Т. Вирста родом з Буковини. Студіював він в Чернівцях, Букарешті і в Парижі. Він має за собою ряд виставок, групових та індивідуальних, не лише в різних країнах Европи, але й в Америці, Канаді, Японії.

Його твори замітні спеціяльною технікою рельєфу, яка надає кольорам проникливих металевих нюансів.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР З'єднаних Стейтів Америки Едвин Міс, відвідуючи у Пакістані табори афганських втікачів у прикордонній полосі між Пакістаном і Афганістаном, обвинуватив Совєтський Союз у етноциді над афганським народом, що його переводить совєтська понад 100-тисячна армія, стосуючи тортури, зумисне вбивство цивільного населення та інші винищування людей. Все це робиться в ім'я поширення гегемонії комуно-московської імперії в різних частинах світу. У дуже строгій і засуджуючій промові, яку будь-коли виголосив офіційний речник Уряду ЗСА, Міс заявив що Америка буде підтримувати „героїчні змагання афганського свободолюбного народу проти совєтської імперії". Міс крім того наголосив і засудив поведінку комуністів в Афганістані і заявив, що „світ запитує, що роблять совєтські окупаційні війська у цій країні". Відповідь може бути тільки одна: поширюють свою імперію, — підкреслено заявив Міс афганцям.

ДЕВ'ЯТЬ ПОЛЬСЬКИХ жінок від 20 до 60 років перевели у Варшаві восьмиденну голодівку протесту в обороні поляків засуджених і переслідуваних комуністичним режимом Войцеха Ярузельского за відмову служити в армії, або складати військову присягу. Вісім днів жінки пили тільки воду і не приймали медичної опіки. В заяві, яку вони приготовили, голодуючі засудили працівників державної служби безпеки за стосований ними терор проти цивільного населення, головно проти тих, які в будь-якій формі протестують проти політики теперішнього уряду, чи активно включаться в підпільну організацію „Рух за мир і свободу". Режим тримає у в'язницях понад 1,000 поляків, які відмовилися служити в армії з різних, переважно релігійних причин.

ДО ЄГИПТУ з „дружньою" візитою прибув член Верховної Ради Грузинської ССР Павел [illegible]швілі, якого прийняв на розмови президент Госні Мубарак. Президент заявив після зустрічі кореспондентам, що він радий з відвідин совєтського гостя і оптимістично оцінює маябутню співпрацю між Єгиптом і Совєтським Союзом. В Москву полетів міністер економіки Єгипту Султан Абу Алі. В Каїро очікують, що під час розмов із совєтськими речниками обидві країни поширять торговельні зв'язки.

ПРОПОЗИЦІЮ совєтського лідера Михаїла Горбачова про те, щоб Совєтський Союз і З'єднані Стейти Америки відтягнули із Середземного моря свою воєнну фльоту, прийняли на Заході дуже скептично, [illegible] Вашінґтоні. Використовуючи перебування в СССР альжирського президента, совєтські лідери вирішили відновити в дуже гострій формі антиамериканську пропаґанду і засудили „воєнщину американського імперіялізму" на Близькому Сході. Очевидно, на Заході головно серед лівих кіл і пацифістів, не бракує звеличників М. Горбачова і совєтської системи та [illegible] „мирної ініціятиви", тому й в цьому випадку [illegible] голоси перестороги на адресу Вашінґтону [illegible] „мирних заходів" Горбачова, [illegible] спостерігачі.

„Вілледж Войс"...

(Закінчення зі стор. 1)

було таким ясним, як пише В. Бандера і покликується на спомин німецького генерала розвідки Райнгарда Гелєна, в яких цей пише, що Бандера був членом його розвідки вже після війни. Закінчує Дж. Конасон свою відповідь такими словами: „Акція еміґрантів за скасування ОСІ, діяпазон якої сягає від божевільної до хитро антисемітської, є публічно зареєстрована і вповні задокументована Світовим жидівським конгресом і Лігою проти зneславлювання".

Не зважаючи на сторонничу відповідь американського журналіста з „Вілледж Войс", українські читачі повинні і далі реагувати на знеславлювання українців правдивими фактами.

Христос Воскрес!

ЗАКОНОДАВЧА ВЛАДА стейту Ню Джерзі внесла прохання до Верховного Суду, щоб відновити стейтовий закон, яким дозволяється на хвилину мовчанки в публічних школах. Верховний Суд рішив, що чекатиме з своїм рішенням до слідуючого року.

Висвітлять фільм „В'язень Христа ради" в Баффало

Баффало, Н. Й. — Кінопродуцент Ярослав Кулинич висвітлить в суботу, 5-го квітня ц.р., і в неділю, 6-го квітня, фільм під назвою „В'язень Христа ради", про життя, працю, терпіння на засланні у совєтських концтаборах, приїзд на Захід і похорони Патріярха Йосифа Сліпого.

Перший сеанс в суботу буде показаний в Українському Народному Домі, при 205 Мілітарі ровд, о год. 6-ій вечора; в неділю в Українському Народному Домі „Дніпро", при 652 Дженнесі вул., о год. 4-ій по полудні.

Студентський клюб в Ню Йорку висвітлює фільм „Жнива розпачу"

Ню Йорк. — Український Студентський Клюб при Колюмбійському університеті в Ню Йорку висвітлив в понеділок, 31-го березня ц.р., документальний фільм про Великий голод в Україні у роках 1932-33, п. н. „Жнива розпачу".

Як відомо, цей фільм виконаний в Канаді у 1984 році досі отримав вже сім нагород та вирізнень на різних міжнародних фільмових фестивалях та показах в ЗСА, Канаді та Европі.

Фільм „Жнива розпачу" буде висвітлений у Ліман авдиторії, що міститься у Барнард коледжі в Колюмбійському університеті в будинку Алтшул при Клермонт вулиці між 116 а 120 вулицею Захід. Пояснення до фільму подасть Віктор Рудь, що є координатором висвітлювання цього документального фільму на терені ЗСА.

Початок програми о год. 7-ій вечора. Український Студентський Клюб сподівається, що висвітлення притягне не лише американських, але також українських студентів.

Централя Українського Національно-Державного Союзу та Головна Управа УНДС у США

ділиться сумною вісткою з Членством УНДС в діяспорі та Українським Громадянством, що 20-го березня 1986 р. в Ню Йорку відійшла у Вічність на 79-му році життя

бл. п.

МАРІЯ САМОЙЛІВ

з дому КОРОЛЕНКО

вдова по полковникові Армії УНР Петрові Самойлів, голова Контрольної Комісії УНДС в США

•

Опечаленій Родині приносимо наші сердечні співчуття.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Президія Централі та ГУ УНДС у США

54-ий Відділ ООЧСУ в Ґлен Спей, Н. Й.

в глибокому смутку повідомляє своїх Членів і всю Громаду, що дня 13-го березня 1986 р., відійшов у Вічність наш Дорогий ДРУГ

бл. п.

ЯРОСЛАВ ПЛЕСКУН

голова 54-го Відділу ООЧСУ в Ґлен Спей, Н. Й.

ПОХОРОН відбувся 18-го березня 1986 р., на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

•

Болем опечаленій Дружині, Донці і усій Родині Покійного складаємо наші глибокі співчуття.

УПРАВА

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 25 березня 1986 р. в Ст. Пітерсбурґу, Фло., заосмотрений Найсвятішими Тайнами, по важкій недузі відійшов у Вічність на 93-му році трудолюбивого життя наш Найдорожчий БАТЬКО, ДІДО, ПРАДІДО, СТРИЙКО І ВУЙКО

бл. п.

Андрій Кашубинський

учасник Визвольних Змагань, громадський діяч Перемищини

ПАРАСТАС відбудеться в середу, 2-го квітня 1986 р., о 7-ій год. веч. в похоронному заведенні [illegible] Литвин, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 3-го квітня 1986 р., о год. 9.30 ранку з цього ж заведення до церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтар [illegible] Heaven.

В смутку залишились:

донька — НАТАЛКА ШАРАНЕВИЧ

внучки:

МОТРЯ ТОМКІВ з мужем БОГДАНОМ

ІРИНА КОСТРУБЯК з мужем РОМАНОМ

чоловік братаниці — СТЕФАН ГУК з донькою ДАРИНОЮ ШОЙ з мужем РОБЕРТОМ і дітьми

братанок — СТЕФАН КАШУБИНСЬКИЙ з родиною

братаниці:

ІРИНА КАШУБИНСЬКА

СТЕФА ЦЕГЕЛЬСЬКА з мужем РОМАНОМ і синами з невісткою

сестрінка — СЛАВА ХОМУТНИК з родиною

ближча і дальша Родина в Америці й Україні

•

Замість квітів просимо складати пожертви на Гарвардський Проект Тисячоліття Хрищення України або інші добродійні цілі.

[illegible] 4920 Locust St. N.E., Apt. 203, St. Petersburg, Fl. 33703

Веселих Свят!

КОРИСТАЙТЕ З ПОСЛУГ ЦБУП „МЕТА"

Повідомляємо українське громадянство, а зокрема нашу молодь та зголошених клієнтів, що 24-го лютого ц. р. Центральне Бюро Українських Подруж „МЕТА" перенесено до Українського Освітньо-Культурного Центру та під його заряд.

Бюро УОКЦ є відкрите шість днів у тижні від 9-ої год. вранці до 5-ої год. по полудні. Там можна кожночасно особисто або телефоном полагоджувати теж справи зв'язані з „МЕТОЮ". Всі потрібні інформації на бажання уділює окрема компетентна бюрова сила.

Адреса ЦБУП „МЕТА":

"МЕТА" — Ukrainian Educational and Cultural Center
700 Cedar Rd., Philadelphia, Pa. 19111
Tel.: (215) 663-1166

ЗВИЧАЙНІ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членів Української Федеральної Кредитової Кооперативи

„САМОПОМІЧ"

у Філядельфії, Па.

відбудуться

у неділю, 6-го квітня 1986 р., о год. 2-ій по пол. в залі Українського Культурно-Освітнього Центру у Філядельфії, Па.
700 Cedar Road

На порядку нарад — Звіти Дирекції, Контрольної і Кредитової Комісії, вибір 3-ох членів до Дирекції і одного члена до Кредитової Комісії.

Реєстрація — год. 1-ша по пол. (Потрібно мати зі собою щадничу книжку).

Після зборів — ПЕРЕКУСКА

ДИРЕКЦІЯ

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Ню Гейвен, Конн.

повідомляє, що

в неділю, 6-го квітня 1986 р., о год. 2:30 по пол. в залі Українського Народного Дому
при 961 Ветерсфілд Авеню, ГАРТФОРД, Конн.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

з таким порядком нарад

1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіт Управи і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Доповідь УЛЯНИ ДЯЧУК, головного касира УНСоюзу
8. Запити до представника УНСоюзу
9. Затвердження пляну праці на 1986 рік
10. Внески і запити

До участи в яких запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи та делеґати на 31-шу Конвенцію наступних Відділів:

12, 23, 52, 59, 67, 101, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390, 414

У зборах візьме участь

Уляна Дячук, головний касир УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Проф. Іван Телюк — *почесний голова*
Д-р Михайло Снігурович — *голова*
Тарас Сливінський — *секретар*
Григорій Ґіна — *касир*

Комітет Оборони Української Спадщини та Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ ЗСА і Сі-Ай-Ей почали застосовувати тактику свідомої дезінформації, щоб ввести Совєтський Союз в оману. Ця тактика стосується деяких військових програм, зокрема створення протиракетної оборони з елементами космічного базування, бомбардувальника типу „Стелт" і нового винищувача-бомбардувальника морської авіяції. Американські військові чиновники багато років спостерігали, як успішно користується такими методами Совєтський Союз і нарешті прийшли до висновку, що і ЗСА скористають від розповсюдження дезінформації про свої секретні військові новинки. Нова тактика буде включати повідомлення для преси неправдивих даних про військові літаки та іншу військову техніку, а також публікуванну перекручених секретних інформацій під виглядом такої, що випадково попала на сторінки преси.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Ютика-Сиракюзи, Н. Й.

повідомляє, що

в неділю, 6-го квітня 1986 р., о год. 1-ій по пол. в залі Українського Народного Дому
1317 West Fayette Street, SYRACUSE, N.Y.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС ЮТИЦЬКО-СИРАКЮЗЬКОЇ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір президії
3. Вибір Номінаційної Комісії
4. Відчитання протоколу з попередніх загальних зборів і його прийняття
5. Звіти членів Управи: голови, секретаря і касира
6. Звіт Контрольної Комісії
7. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1986 рік
9. Доповідь СТЕПАНА ГАВРИША, головного організатора УНСоюзу
10. Дискусія
11. Затвердження пляну праці на біжучий 1986 рік
12. Внески, запити і закриття зборів

До участи в зборах зобов'язані члени Окружної Управи, предсідники, секретарі, касири, делеґати на 31-шу Конвенцію й інші урядовці відділових Управ, а саме:

21, 38, 39, 58, 121, 192, 202, 215, 263, 271, 283, 317, 330 і 484

У зборах візьме участь

Степан Гавриш, головний організатор УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Іван Чопко — *голова*
Володимир Запаранюк — *почесний голова*
Микола Велич — *касир*
Ярослав Сенишин — *секретар*

ПРЕДСТАВНИКИ СВІТОВОГО жидівського конгресу передали австрійському урядові додаткові обвинувачуючі документи проти колишнього секретаря Організації Об'єднаних Націй, а тепер кандидата на президента Австрії Курта Вальдгайма. Речники згаданого конгресу заявили, що нові документи, частина яких була знайдена в юґославських державних архівав, свідчать, що К. Вальдгайм був замішаний у вбивства цивільних осіб в Сербії, бо на одному з документів є виразно зазначено „вбивство" і вимога для видачі його юґославським чинникам. Крім того речники жидівського конґресу є в посіданні документів, які вказують, що Вальдгайм був нацистським воєнним розвідником. Конгрес закликає теперішнього генерального секретаря ОН Ґавіє Переза де-Куеяра передати персональні документи К. Вальдгайма австірійській прокуратурі. Пресовий секретар Вальдгайма Герольд Крістіян заявив, що нові обвинувачення є абсолютно безпідставними і неправдивими. Вміж часі Сімон Візантель заявив, що К. Вальдгайма повинні видати Юґославії на суд.

ШІСТЬ ШВАЙЦАРСЬКИХ банків заморозили конта колишнього президента Філіппін Фердінанда Маркоса і дали змогу новому урядові президента Коразон Акіно накласти руку на майно Маркосів. Таке потягнення Швайцарія зробила тільки тому, що в Европі поширювались чутки, що кілька мільйонів долярів, здепонованих Маркосом у банках Швайцарії будуть перенесені до іншої країни. Европейські фінансісти не усі погоджуються з потягненням Швайцарії, бо воно нарушує недотрокальність системи конт у закордонних банках багатьох інших осіб, які колись займали урядові становища в багатьох країнах.

Україна...

(Закінчення зі стор. 2)

жити окупантам й активно боротися за вдержання російсько-совєтської імперії і комуністичного режиму, якби ці останні опинилися напередодні упадку.

Питання, яке повинно нас гостро цікавити: як будуть поводитися вираховані нами катеґорії українців на батьківщині в момент захитання або й упадку совєтсько-російської імперії? Можна майже з певністю припустити, що не тільки перші три, але й четверта катеґорія активно стануть до боротьби за відновлення самостійної і соборної держави. Так само існує можливість, що в той рішальний момент і п'ята катеґорія не буде битися за режим, а проти нього. І тоді залишається наголовнішим знаком запитання: яким чином може прийти до захитання, а то й розвалу імперії?

Відповісти на останнє питання рівняється майже пророцтву, бо певних критерій ми до того не маємо. СССР безмовно переживає кризу, він захитаний і в своєму внутрішньому, і в зовнішньому (головним чином з уваги на рішучі потягнення політики президента Реґена) житті. Але криза режиму й імперії може ще потривати досить довго, а деякі, головно зовнішні обставини(наприклад, кінець рішучої політики президента Реґена) можуть причинитися до продовження агонії імперії.

Є погляд, висловлюваний і в українській публіцистиці, що імперія завалиться, мовляв, тоді, коли революція проти неї почнеться в центрі, себто в самій Москві. Це дуже легкий до виповідження погляд. Звичайно, якщо в Москві почнеться революція, то вона перекинеться на всі простори імперії і тоді повториться те, що була в 1917 році. Але — чи можуть повторитися події 1917 року? Тоді революцію в Петрограді почали жінки, які стояли у величезних чергах по хліб, якого не було. Коли жінки почали, бунт, на них послали відділи поліції. А як поліція не мала досить сили, то їй в допомогу вислали полки перебуваючих у Петрограді вояків. Вояки прилучилися до бунтарів, не захотівши до них стріляти.

Чи може щось подібного повторитися тепер в Москві? Нинішній комуністичний провід у Москві має більший досвід і більше сприту, ніж провід царської Росії. Він не допустить до того, щоб у Москві не стало хліба: може це бути в Києві, в Мєнську, на Кавказі, десь в Самарі абощо, але не в Москві. І в Москві стоять відділи КҐБ, які будуть стріляти проти всіх, як їм накажуть.

Проте, може хтось запитатися, якщо так, як було змальовано, то яким же чином може прийти до упадку імперії?

Відповісти на це питання — це знову ж таки майже бавитися в пророцтва. Але факт є фактом, що імперія слабне і розхитується зсередини. Коли прийдуть якісь зовнішні комплікації (льокального, а не гльобального характеру), то імперія може вже не буде мати сили справитися з ними. Скажімо, що десь в Афганістані або деінде, де виникне подібна на афганістанську ситуація, почнеться бунт армії. Або таки прийде до якихось не тільки заворушень, а й повстань проти СССР чи то в Польщі, чи знову в Угорщині, чи у Східній Німеччині, і якщо ці повстання перекинуться до інших т. зв. сателітних держав, що не є виключене, а може не тільки до сателітів, але десь на Кавказ, на Туркестан чи в Україну і якщо в той момент демократичний Захід здобудеться посилати повстанцям не тільки шоколядки (як це було в Угорщині у 1956 році), але й зброю і набої, то тоді доля СССР буде припечатана. Отже на нашу думку, скорше зізовні ніж зсередини, зокрема з центру у Москві, прийде до упадку СССР і його режиму. Але, може, будуть і якісь інші несподіванки, що їх годі передбачити.

Рочестер, Н. Й.

В суботу, 5-го квітня 1986 р., о год. 4-ій по пол. в залі Українського Народного Дому
при 831 Джозеф Авеню, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС у РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

до участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи, представники Відділів та делеґати на 31-шу Конвенцію наступних Відділів:

36, 66, 89, 217, 285, 289, 316, 343, 367, та 437

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіти членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії
7. Слово члена Головного Уряду СТЕПАНА ГАВРИША, головного організатора УНСоюзу
8. Запити до члена Головного Уряду
9. Схвалення пляну праці на біжучий 1986 рік
10. Внески і запити
11. Закриття Зборів

У зборах візьмуть учась:

Степан Гавриш, головний організатор УНС
Володимир Гавриляк, головний радний УНС

По Зборах буде ПЕРЕКУСКА

Константин Шевчук — *почесний голова*
Володимир Гавриляк — *голова*
Д. Пристай — *секретар*
Стефан Приймак — *касир*

Україна...

(Закінчення зі стор. 2)

го письменника Тімура Гайдара „Під афганським небом": „У глибокому урі поміж сірими горами стоїть совєтський батальйон змоторизованої піхоти, який охороняє Афганістан зі сходу (перед ким охороняє — репортаж не каже). Совєтський старшина Теодорович оповідає : зформували нас і пояснили, що на прохання демократичної республіки Афганістану, згідно із совєтсько-афганською умовою, ми прибули до братньої країни, щоб допомогти оборонитись від інвазії... Аж до кордону ми думали, що це звичайні маневри... Нам вишукано приміщення при допомозі місцевої влади, щоб ми не перешкоджали місцевому населенню, ані селянам. Все було б гарно, але почали з-з-за кордону прибувати банди, з якими афганська армія мусіла битися. Банди, звичайно складаються з 30-40 людей. Вони роблять засідки під мостами або в ярах, нищать мости або обстрілюють нас з укриття. Якщо йде більший відділ війська (совєтського), то пропускають першу частину-розвідчиків і охорону, а потім обстрілюють відділ і хутко зникають. Мінують шляхи і обстрілюють з кулеметів.

Автор репортажу пише, що вже більшість „банд" зліквідовано. Але в той же час біля Кабулю зосереджено двадцять тисяч повстанців!

Війна в Афганістані йде вже сім років, і Москва потрапила переконати Захід, що вже давно в Афганістані був би спокій, якби не ЗСА. „Правда" пише, що Совєтський Союз хоче мирної розв'язки конфлікту, але не з місцевими повстанцями, а чомусь... тільки з Америкою. Отож, мовляв треба не припинити збройну окупацію Москвою Афганістану, але „вияснити" ті непорозуміння, які постали навколо. Має припинитись не збройна окупація Москвою, але якась „агресія", себто всі форми втручання у внутрішні справи. Ким?

Зрештою, виснилося, що воно таке „агресія ЗСА". „Голос Америки" висилає повідомлення до Афганістану. „Правда" пише, що це тільки ЗСА виступають у ролі „інтервента" проти „суверенної держави" і цілком іґнорують можливості політичної розв'язки конфлікту, який витворився довкола Афганістану.

А тут ще „безпека" України.